

Posudek bakalářské práce
Dualismus v prózách bratrů Boitových
kteřou předložila Sanja Knežević
na oboru italianistika ÚRS FFUK,
Praha, srpen 2019

Sanja Knežević s ve své práci zaměřila na povídkovou tvorbu bratrů Arriga a Camilla Boitových, významných představitelů milánské scapigliatury, volného uskupení umělců působících v postrisorgimentální Itálii. Rozhodla se zkoumat způsob, jakým se v prózách obou bratrů projevuje dualistické nazírání světa, do značné míry příznačné pro většinu příslušníků scapigliatury. Téma je to zajímavé a nepříliš traktované, v českých překladech je zatím scapigliatura zastoupena jen velice omezeně, ale i v Itálii se hlubší zájem o umělce z jejího okruhu – když pomineme průkopnickou monografii Pietra Nardiho *Scapigliatura. Da Giuseppe Rovani a Carlo Dossi* – objevuje teprve v posledních dvou desetiletích. I z toho důvodu lze volbu Sanji Knežević pochválit.

Práci si rozvrhla dobře, ale v analytické části ji měla lépe strukturovat. Rozbory vybraných povídek Arriga a Camilla Boitových by bylo lepší oddělit, tj. dílům každému z bratrů věnovat samostatnou podkapitolu, protože v téhle podobě je masa textu trochu nepřehledná.

Pokud jde o obsahové zpracování jednotlivých částí práce, nemám žádné závažné připomínky. Historicko-kulturní přehled je zpracován dobře, poetika scapigliátů nastíněna stručně, ale hlavní rysy jsou zachyceny přesvědčivě, třebaže je možná až přehnaně akcentován bohémský způsob života příslušníků milánské scapigliatury na úkor jejich místa v dobovém uměleckém kontextu: větší pozornost by si zasloužil jejich vztah k romantismu a k naturalismu (případně verismu).

V analytické části jsou rozhodně lepší rozbory povídek než rozbor básně *Il Dualismo*, která by si zvláště ve druhé části zasloužila hlubší a podrobnější komentáře. Autorka pěkně pracuje s primárními texty a vhodně volenými citacemi přirozeně ilustruje svůj výklad, který je sice

popisnějšího charakteru a hodně se drží děje analyzovaných próz, nicméně nepouští ze zřetele téma práce, jímž je dualistické vidění světa. Lépe si Sanja Knežević vede v případě Arriga Boita, který, jak sama v závěru správně konstatuje, volí spíše „explicitní způsob“ vyjádření dualismu. V případě rozboru tří povídek Camilla Boita, jenž, jak Sanja Knežević opět pěkně formuluje v závěru práce: „znázorňoval dualistický pohled na svět prostřednictvím pronikavých psychologických analýz, tedy implicitně“, považuji za přesvědčivější analýzu „Šedé skrvny“ a „Těla“; u povídky „Vánoční večer“ se autorce moc nedaří Boitův implicitní dualismus uchopit. V každém případě ale rozbor splňuje kritéria kladená na bakalářské práce a pochválit můžu volbu jednotlivých analyzovaných povídek vzhledem k tématu práce. Ocenit lze i komparativní závěr, v němž se Sanje Knežević daří porovnat poetiky a přístupy obou bratrů. Zde bylo sice možné prohloubit některé postřehy, zejména pokud jde o protiklad vědy a umění, ratic a instinktu, civilizace a barbarství, přesto můžeme závěr práce považovat za uspokojivý.

Výhrady mám však ke stylistické úrovni práce, která by si zasloužila pečlivější korekturu.

Objevují se v ní překlady, gramatické chyby, kolísání v psaní velkých písmen, nevhodně užitá lexikální i chybné předložkové vazby, nevyrovnaná je i úroveň autorčiných překladů.

Závěrem: Práce Sanji Knežević obsahuje řadu zajímavých pasáží i trefných postřehů, trpí však formální nedotažeností a celkovou nevyrovnaností. Autorka však prokázala schopnost samostatné analýzy a pečlivého čtení textů, umí pracovat se sekundárními prameny. Můžu konstatovat, že zadání bylo splněno, a proto práci rozhodně doporučuji k obhajobě. Vzhledem k výše uvedeným nedostatkům ale navrhuji předběžnou klasifikaci známkou velmi dobře.

V Praze dne 31. 08. 2019

PhDr. Alice Flemrová, Ph.D.

Vedoucí práce

